

Родени изново.

Истина, истина ти казвамъ:
„Ако се не роди нѣкой изново,
не може да види царството
Божие“.

Въ природата сѣществува единъ езикъ, азъ го наричамъ „живиятъ езикъ на Битието“, или живиятъ езикъ на нѣщата. Този езикъ има особена граматика: глаголитъ му иматъ особенъ строежъ; сѣществителнитъ, прилагателнитъ, причастията, съюзитъ му не слѣдватъ сѣщитъ закони, каквито сѣ законитъ на обикновената рѣчь. По своята звучность този езикъ е единъ отъ най-красивитъ. Той е писменъ езикъ, но не се пише на книги, защото книгитъ въ природата сѣ живи.

Христосъ взима думи отъ този езикъ и казва: „Ако се не роди нѣкой изново, не може да види царството Божие“. Въ този стихъ не се казва да влѣзе въ царството Божие, но да го види. Всички вие имате най-обикновени понятия за виждането. Искате да видите нѣкой царъ или нѣкой вашъ приятель, но кои сѣ условията да виждате? Първото условие: трѣбва да имате очи, трѣбва да имате способностъ да виждате. Сѣ виждането заедно се подразбира вашето съзнание да бжде будно, да имате разбирания върху нѣщата. Човѣкъ и безъ да разбира може да вижда.

„Ако се не роди нѣкой изново, не може да види царството Божие“.

Ако Христосъ бѣше въ наше врѣме, бихте Го запитали да обясни този стихъ, както и тогазъ, на врѣмето си Го запита Никодимъ. Той тогава го обяснявалъ, но понеже отъ това врѣме сѣ се изминали 2000 години, то сега този стихъ остава само като единъ малъкъ пасажъ отъ този живъ езикъ на природата.